

JAK PROBUDIT LIDI?

- CZ24 News | 13. září 2022

ČESKO: Tahle otázka dnes zaznívá často. Jak “probudit” lidi? Každý, kdo se o to pokouší, se setkává s frustrací na téma: “Já to pořád zkouším a ono to nejde. Ty lidi jsou snad pitomí nebo co!” Nebo mají lidi zkušenosti typu: “Já mu něco vysvětlím a on to třeba na chvíli pochopí, ale do druhého dne se zase vrátí do hypnózy...”

On ten problém není tolik s metodou, *jak* probudit lidi. Ten hlavní problém je, že většina lidí se probudit *nechce*, a to z mnoha důvodů. Hypnóza je pro lidi pohodlná, obzvláště když celý život neznali nic jiného. Řešení všech zásadních problémů společnosti má takhle totiž na starosti někdo jiný než ten zhypnotizovaný jedinec.

Probuzení znamená osobní zodpovědnost a samostatný myšlení, a do toho se lidem moc nechce. Obvykle si to neuvědomují, ale ta představa je děsivá. Když je ve světě kolem nich něco špatně, většina lidí ve skutečnosti nechce nic víc než mít možnost nadávat na to s dalšíma “bezmocnejma” lidma, jako jsou oni. Ta bezmocnost je sice jenom iluze – je do lidí naprogramovaná systémem – ale většina lidí ji přijala za vlastní a *nechce se jí vzdát*.

Vláda je možná sere, ale nadávat na vládu a nic se situací nedělat je pohodlný. Nevyžaduje to nic než žvanit, a to jde lidem dobře. Naproti tomu připustit, že nechávat řešení na vládě nikam nevede a tudíž je třeba vzít osud do vlastních rukou a vlastníma silama věci změnit, to by vyžadovalo nějakou práci a nějaký samostatný rozhodování, a tam už se lidem nechce.

No a někoho, kdo se probudit nechce, probudíte těžko. Nijak ho k tomu nedonutíte. Pravda je, že spousta lidí ani nechápe, co je tu špatně, a to se jim dejme tomu dá někdy vysvětlit. Ale když to pochopí, tak si jejich podvědomí řekne, že tohle přece vůbec vědět nechtěli, protože to zavání zodpovědností a nějakou potřebou s tím něco dělat, takže se to snaží zase rychle zapomenout. Což se jim většinou celkem dobře daří.

Na probuzení musí být člověk připravený. Musí se pomalu dopracovat do bodu, kdy je to probuzení *možný*. Dokud v tom bodě není, můžete mu říkat, co chcete, a bude to houby platný. Spousta z vás si to asi dokáže uvědomit na sobě. Vzpomenete si na nějakou událost, která hrála velkou roli ve vašem vlastním probuzení, a snadno pochopíte, že kdybyste se s tou událostí setkali o pět nebo deset let dřív, tak by vás to v tu dobu taky neprobudilo, protože jste třeba ještě nechápali dostatek souvislostí, měli v sobě ještě hodně programů, který do vás společnost od dětství vkládá, a prostě jste nebyli připraveni vidět to, co tam bylo k vidění.

Je to o to horší, že ta vyšší vrstva globálních loutkářů si tohle všechno dobře uvědomuje a věnuje hodně energie a peněz tomu, aby lidem v probouzení co nejvíc bránila. Školní výuka, reklamy, média, medicínské drogy a další věci – to všechno směřuje k vypěstování závislosti na systému a přesunutí vlastní zodpovědnosti na “autority” a “odborníky”. Cesta k “probuzení” je teda obvykle zdoluhavá a zkratky moc neexistují. Pokud je člověk vůbec *ochotnej* se nějak změnit – což probuzení rozhodně vyžaduje a obvykle to není “příjemná” změna – dokáže v kteroukoliv chvíli udělat jen malej krůček tím správným směrem. A co si budeme povídat, těch věcí, který je k “probuzení” třeba pochopit, je tu zatraceně hodně.

Téměř nikdo to nedokáže strávit celý najednou. O co větší část toho “problému” člověku ukážete, o to větší je šance, že ho to natolik vyděsí, že se tomu úplně uzavře a bude si hledat jakoukoliv výmluvu, proč to nemůže být pravda, a bude se takovejším informacím aktivně vyhybat. Nejen že ho

neprobudíte, ale když mu toho naložíte moc, může ho to i poslat o pár kroků zpátky. Takže se to nedá nijak uchvátat. Zkratky prostě nejsou. Člověk přijme jen takovou změnu, na jakou je vnitřně připravenej. A taková příprava je pomalejš, dlouhodoběj proces.

Když se zamyslíme nad tím, jak probudit člověka *rychle* v tom doslovným smyslu, nabízí se možnost chrstnout mu studenou vodu do xichtu. Neboli šok může způsobit rychlý probuzení. (Nicméně někdy může taky způsobit infarkt.) Podobně to funguje i v tom přeneseným smyslu. Dostatečně šokující událost – taková metaforická studená sprcha – může někdy způsobit, že se člověk natolik zarazí, že v sobě najde opravdovou motivaci zjistit, co se to kolem něj děje.

Tímhle způsobem někdy podnět k probuzení přijde z těch nejnečekanějších míst, obvykle nechtěně. Například v Americe před 20 lety hodně lidem pomoh k probuzení Dubya (Bush mladší). Spousta lidí si začala postupně všímat, že na oficiální pohádce o útoku na WTC toho dost nehraje. Možná v tu chvíli ještě nevěděli, co přesně se stalo, ale jasně viděli, že jim Dubya lže. A lhal dál, třeba o Iráku a Saddámovi. A lidi chtěli vědět, proč jim jejich prezident lže. (Mluvíme tu o *neprobuzenejch*, neboli o lidech, kteří si ještě myslí, že prezidenti mluví pravdu.)

Kromě toho, pozorovat osm let úroveň Dubyovy inteligence byla kapitola sama pro sebe. Američani se začali zamejšlet nad tím, jak je možný, že “nejmocnější zemi světa” může “vládnout” takovej idiot. Mohlo to vést třeba i k zamyšlení nad tím, kdo jim *opravdu* vládne, protože tenhle pitomec to bejt nemoh. No a podobnou situaci máme dnes tady v ČR.

Naše vláda, ať už si to uvědomuje nebo ne (spíš ne), směřuje ke způsobení katastrofy takovejch rozměrů, že to určitě aspoň pár lidí donutí se pozastavit nad tím, že tady něco nehraje. Fialová hnusovláda se chystá nám poskytnout ten šok, tu studenou sprchu, která by mohla pár lidí aspoň tak trochu probudit. A navíc, stejně jako v případě Bushe, ta debilita a nekompetence exotů jako Hnus, Pekari, Rakušák, Černoška, Válka apod., nutí lidi se zamyslet nad tím, jestli je to všechno myšlený vážně, nebo je to nějaký vtíp.

Takže nakonec v probuzení letargickýho obyvatelstva ČR možná sehrajou největší roli aktivní blbci a horliví poskoci Bruserlína. Čím dál tím víc to vypadá, že je to všechno nějaký test. Člověk už si fakt říká, že takhle blbej nikdo nemůže bejt, natož tolik lidí na jednom místě zároveň. Když vidíte, že vláda dělá všechno tak neskutečně špatně, že to vede s neomylnou jistotou k horší a horší situaci pro nás všechny, chce to hodně víry v autority, aby se člověk nezamyslel nad tím, jestli to všechno není schválně, a když jo, tak co to znamená. (Na druhou stranu, hloubka hypnózy zombíků se nesmí podceňovat.)

Někdy se opravdu už zamejšlim nad tím, jestli nám Fialu nepodstrčil někdo z té “dobrý” strany. Dostáváme se do stádia, kde kdyby někdo popsal současnou situaci v románu a hledal vydavatele, řekli by mu, že kniha není dostatečně realistická, protože takhle neschopná nebo zákeřná (ať si vyberete kteroukoliv variantu) vláda prostě není uvěřitelná. Leč my ji tu máme. Plyn od Putina nekoupí, protože se prej bez něj obejdeme, i když všichni ví, že neobejdeme. V zásobnících prej máme dost, i když všichni ví, že to není pravda. Budeme prodávat elektřinu dál levně Německu a kupovat jí draze zpátky, protože s tím prej vláda nemůže nic dělat, i když všichni ví, že může. Oni tvrdí, že ne, protože by to poškodilo... Němce? Musí poškodit Čechy, aby nepoškodili Němce? Či že je to vláda?

Informační embargo je sice celkem solidní, ale lidi ty lži budou žrát jen dokud bude co žrát doslova. Až nebudou mít co jíst, což bude pro mnohý brzo, nebudou žrát ani ty lži, protože už je ty výmluvy nebudou zajímat. Když už se jim nerozsvítí v hlavě, tak možná aspoň v břiše. Uvidíme, kam tahle bezvláda lidi dožene a jak efektivní to bude pro nějaký “probuzení”.

Každopádně vliv jednotlivců na probouzení ostatních lidí je omezeněj. Metody v podstatě všichni

známe. Můžeme lidi informovat a předkládat jim věci k zamyšlení, ale nemůžeme je nijak donutit, aby si z toho vyvodili ty “správný” závěry. Na prvním místě je svobodná vůle, a kdo chce spát, bude spát. Můžeme jim ukazovat cestu a možnosti, ale je na nich, kudy a kam půjdou a co budou dělat. Můžeme jít příkladem a třeba lidem ukazovat, že se covidfašismu nemusíme podřizovat, že to jde i jinak, ale lidi si musí sami vybrat, jestli nás budou následovat.

Svobodná vůle je základ a nemůžeme ji nikomu brát o nic víc, než má někdo právo ji brát nám. To je princip, kterej musí člověk vzít na vědomí. Sledovat lidi, kteří se blíží k útesu, varovat je, že tam je útes, a vidět, že je to nezajímá a jdou dál, je dost frustrující, ale lidi si musí k poznání dojít vlastní cestou, a když chtějí jít tou dlouhou a bolestivou, tak jim to nikdo nerozmluví.

Pokud naše pokusy o probuzení lidí přes veškerou snahu nemají žádoucí účinek, nezbejvá nám než přijmout, že si to tak někteří vybrali, a měli bysme se naučit se tím nestresovat. Můžete bejt nablízku a nabízet pomocnou ruku, kdykoliv o to bude zájem, ale když zájem není a ten člověk pomocnou ruku odmítá a chce si ty průšvihy vyžrat až do dna, *není důvod, abyste se tím trápili. Každý má svojí cestu. Někdo myslí a někdo si potřebuje pořádně rozbít držku.*

Málo lidí si uvědomuje, jak hodně se “boj” mezi globalistickejma parazitickejma elitama a normálníma lidma odehrává na úrovni **energie, frekvencí a vibrací**. Pokud jsou to pro někoho vágní pojmy, stačí se na to dívat tak, že vibrace s vysokou frekvencí odpovídají emocím jako láska nebo vděk, zatímco nízký frekvence odpovídají emocím jako vztek, závist, vina, a hlavně strach.

Proto nás straší všema těma pandemiema s neviditelnějma virama, válkama s jadernou hrozbou, klimatickou změnou, která nás během 10 let všechny upeče (nebo zmrazí – jak kdy) a dalšíma blbostma, který jsou nejmíň z 90% propaganda. Vyvolat v co nejvíc lidech strach, stres, frustraci, bezmoc a stáhnout nás do těch nízkých frekvencí je účel. Ne jedinej, ale jeden z těch hlavních.

Jelita ví, že se jim to sype pod rukama a že spousta z nás už má těch jejich úchylností dost a chceme všechno dělat úplně jinak. Vědí, že se chceme posunout do těch vyšších frekvencí, přejít od kompetice ke kooperaci, vykašlat se na kapitalismus a všechny ty ostatní kraviny, kde se každě snaží ochcat ostatní a vytrískat z toho co nejvíc pro sebe, a místo toho se prostě nějak normálně domluvit, abysme se mohli mít *všichni* dobře, a ne jen pár těch největších hajzlů.

To by znamenalo konec jejich nadvlády, takže tahle možnost je děsí a snaží se jí za každou cenu zabránit. Proto dělají, co můžou, aby nás stáhli ke dnu, do těch nízkých vibrací. Ta energetická úroveň má mnohem větší význam, než si většina lidí myslí. Proč na tehle krásnej planetě stojí věci tak za hovno? Protože ti psychopati neustále topí 90% populace v těch nízkých frekvencích a negativních emocích – strachu, pocitu méněcennosti, pocitu viny, atd. – a většina lidí netuší, že se to vůbec děje, natož jak se tomu bránit.

Tudíž to nejdůležitější, co může každě z nás dělat, je v první řadě se nenechat takhle ovlivnit a nenechat se stáhnout dolu, do těch nízkých vibrací. Chcete-li fungovat jako “antivirus”, jako rezistence proti tomu zlu, musíte se pořád udržovat v těch vyšších frekvencích. Pokud vás vyděsí, prohráváte. Pokud ve vás vyvolají beznaděj, prohráváte. Pokud každě den cítíte frustraci z bezvýchodnosti situace, prohráváte. A oni vyhrávají.

Když se teda vrátíme k tomu probouzení: to, že se vám nepodaří někoho probudit, vytáhnout ho do vyšších frekvencí, není taková tragédie. Tragédie je, když vy se v důsledku toho “neúspěchu” cítíte špatně. **Když se někoho pokoušíte probudit a místo toho se necháte stáhnout na jeho energetickou úroveň, je to horší, než kdybyste nedělali nic a byli v pohodě.**

To je dobrý mít na paměti, kdykoliv se pokoušíte mluvit s jedním z těch zombíků a zažehnout jiskru

pochopení. Neberte to všechno tak vážně, a nenamlouvejte si, že něčeho musíte dosáhnout. Jak jsem řekl, kdo se probudit nechce, ten se neprobudí. Když se kolem toho člověka budete jen mlčky pohybovat a vyzařovat svojí "vysokofrekvenční" energii, bude to mít lepší výsledek než když se mu budete pokoušet něco vysvětlit, pohádáte se, a oba se naserete.

Neříkám ale, že byste se neměli o nic snažit. Jen že byste v první řadě měli umět ovládat svojí vlastní náladu a energii. Takže si jí všímejte. Všímejte si, co vyzařujete většinu dne a jak působíte na svoje okolí – a jak to okolí působí na vás. Udržte si vnitřní klid. Všichni víme, že přesvědčování a vnucování nikam nevede, takže informace sdílejte s nadhledem a lehkostí, bez lpění na nějakým konkrétním výsledku.

Na jednu stranu musíme akceptovat, že naše snaha pomoci většinou nebude mít ten výsledek, který bychom chtěli, ale na druhou stranu náš vliv může být větší, než je na první pohled patrný. Ten pozitivní vliv bude ale pramenit spíš z té naší energie, než z nějakého vysvětlování.

Probouzení je pomalejší proces a energie proudí oběma směry. Chceme-li pozvednout celou společnost do vyšších vibrací, v první řadě se nesmíme nechat stáhnout do těch nižších.

AUTOR: Antivirus

[ZDROJ](#)